

Sahibi

Eğitimde Rehberlik Dergisi Adına
Ömer Öcal
Rehberlik Uzmanı

Yazı İşleri Müdürü/Editör

Ömer Öcal
omerocalerd@gmail.com

Genel Yayın Yönetmeni

İsmail Yolcu

Redaksiyon

Gökhan Yılmaz

Bilim Kurulu

Prof. Dr. Yahya Akyüz
Prof. Dr. Ziya Selçuk
Prof. Dr. Sedat Sever
Prof. Dr. Atilla Soykan

Yayın Kurulu

Yrd. Doç. Dr. Cengiz Tavukçuoğlu
Doç. Dr. Recai Akkuş
Dr. Mehmet Özden
Eğitim Uzmanı Süleyman Beledioğlu
Pdr. Uzm. Çelebi Çağlayan
Pdr. Uzm. Adnan Demirci
Uzm. Psikolog Gamze Kismetoğlu
Rehberlik Uzm. Nalan Kılıç
Rehberlik Uzm. Şinasi Yüce

Hukuk Müşaviri

Av. Soner Keçeli

Sanat Yönetmeni

Arsen Yalçın

Görsel Tasarım

Arif Poyraz

Basım Yeri

Uzerler
Matbaacılık & Tanıtım San. Tic. Ltd.
Turan Güneş Bulvarı No:22/26
Yıldız Çankaya - Ankara/Türkiye
Tel: 0 312 442 62 14

Basım Tarihi

11.07.2018

Reklam, Tanıtım ve Halkla İlişkiler

Murat Altay- 0506 669 32 67
eğitimderehberlikdergisi@gmail.com

İdari Adres

İlkbahar Mahallesi Galip Erdem Caddesi No: 51
Çankaya / ANKARA
Tel: 0 312 491 00 42

Eğitimde Rehberlik Dergisi'nin bütün yayın hakları Eğitimde Rehberlik Dergisi'ne aittir. Dergiye gönderilen yazılar, yayımlansın ya da yayımlanmasın iade edilmez. Dergide çıkan yazılar kaynak gösterilerek iktibas edilebilir. Dergide çıkan yazı ve reklamların her türlü mesuliyeti yazarlarına ve sahiplerine aittir.

Pedagoji, Psikoloji, Bilim ve Kültür Dergisi
yaygın süreli yayındır. 2 ayda bir yayımlanır.

Temmuz - Ağustos 2018

ISSN 2587-2915

9 772587 291003

İÇİNDEKİLER

- EDİTÖRDEN 3
Ömer ÖCAL
- MATEMATİK KAYGISI..... 4
Doç. Dr. Vesife HATISARU
- BİRAZ MOLA 6
Nalan KILIÇ
- DEĞER 7
Adnan DEMİRCİ
- MÜZİK VE RİTİM SOSYAL BEYİNİMİZİ NASIL ŞEKİLLENDİRİYOR?* 8
Arif BENGÜ
- ANNE BABA OLMAK BÖYLE BİR ŞEY 10
Şinasi YÜCE
- RAYINDAN ÇIKMIŞ ZAMANLAR 12
Salih TOYRAN
- SOSYAL MEDYA VE MAHREMİYET NASIL OLMALI? 14
Çelebi ÇAĞLAYAN
- "BALTAYI BİLEMEK" 16
ERD'den
- SINIRLARI ZORLAMAK 17
Gamze KISMETOĞLU
- RUH SAĞLIĞI 18
Dr. Mehmet ÖZDEN
- DOĞAYA DÖN 20
Merve GÜLKAYA
- EĞİTİM NEDİR? 23
Doç. Dr. Aydoğan ATAÜNAL
- SORUNLARLA BAŞA ÇIKMAK 26
Süleyman BELEDİOĞLU
- ÇALIŞAN ANNE VE ÇOCUK 28
ERD'den
- AFAKANAKAFA..... 30
Mustafa BAKAN
- KEŞKESİZ BİR SENE İÇİN NELER YAPMALI..... 33
Yasemin DOĞUİZİ
- DEĞİŞİM Mİ? DÖNÜŞÜM MÜ? 34
Gökhan OKÇU
- GİTTİM GÖRDÜM..... 37
Prof. Dr. Nejat AKAR
- GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE 39
Prof. Dr. Nejat AKAR
- ÇOCUĞA YEMEK YEDİRMEK BİR SANATTIR 40
Dr. Süleyman NAZOĞLU
- SORU VE CEVAPLARLA KATARAKT..... 42
Op. Dr. Mahmut ECEL
- EĞİTİM NEDİR? "CEVAP VERİYORUM: A ŞIKKI." 44
Hüseyin Kadir YÜKSEL
- ÇOCUKLARDA OLUŞAN İLETİŞİM BOZUKLUKLARI "KEKEMELİK" 45
Damla KONDAKÇI
- ÖYKÜ - ISSIZ EV 47
Birsen BAYAR

Ömer ÖCAL
Rehberlik Uzmanı

Editörden

Çocuklarımızı istediğimiz bir yetişkin haline nasıl getiriyoruz? Ya da çocuklar nasıl yetişkin haline geliyor? Ebeveynler ve öğretmenler çocukların hangi yönüne daha çok yatırım yapıyor? Bizim istediğimiz özellikleri çocuklar istiyor mu? onların kararlarına ne kadar önem veriyoruz? Bu soruların cevabı çocuklarda mevcut bulunan özelliklere baktığımızda rahatlıkla görebiliyoruz. Onların bilgi, beceri düzeyleri, eylemleri, ortaya koydukları performanslar verilmiş eğitimin niteliğini sergiliyor. Bütün anne-babalar çocukları için en mükemmel olanı düşünüyor ve dahi onlar için sınırsız fedakarlıklar gösteriyor ama gel gör ki bu düşünceler ve fedakarlıklar sonuca nasıl yansıyor? Bu durum çocuğun iş hayatına başlamasıyla kendini rahatlıkla gösteriyor.

Bilgi yüklenmiş, bilgiyi içselleştirememiş, bilgiyi hayatında tecrübe etmemiş ya da denememiş genç olarak hayata başlıyor. Yetiştirme biçimi neyse işe başladığında da yine bir dayanak ve destek arayışı devam etmekte ve aynı zamanda yeni bir şeyler denemekten kaçınmakta, üretkenliği zayıflamakta sadece verilen işi yapan ancak alternatif üretmemeyen birey olarak iş hayatını sürdürmektedir. 1995 yılında eğitimin bütün kademelerinde gerek rehberlik uzmanı gerekse yönetici olarak çalıştım. Birçok defa öğrencilerin ebeveynlerini arayıp “çocuğunuz okula geç geliyor, zamanını okul dışında çoğunlukla boş geçiriyor, okulla ilgili görevlerini, ödevlerini zamanında yerine getirmiyor, sınıf içinde uyum sorunu yaşıyoruz” diye dile getirdiğimde hiç bir zaman onlarla kafa kafaya verip bu sorunları birlikte nasıl aşabiliriz? bu sorunları aşmamız için birlikte ne yapabiliriz? Diye bir destekleyici cevap pek hatırlamıyorum. “ çocuğum zeki ama çalışmıyor” gibi kutsal cevap alıp hep derin derin düşündüğüm çok olmuştur. Öğretmene karşı sürekli savunan ve onlara karşı koruyan ve kollayan anne- babaların çocuklarını pedagojik ilkelere göre istedik sonuçları almak çok zor olduğunu bazen de imkansız olduğunu itiraf etmeliyim. Bu tür öğrenciler bilgi ile donansa da beceri konusunda son derece zayıf yetiştikleri de ortadadır. Artık ebeveynlik o kadar değişti ki çocuklarını sadece bilgi bakımından donatan ancak değer ve beceri eğitiminden yoksun bırakan “hizmetli” rolü oynayan bir şekilde dönüştüğünü söylersem abartmış olmam. Anne babalar çocuklarını desteklemeyi onlar adına düşünen, onlar adına üzülen, onların adına karar veren, onlar adına meslek seçen, nasıl çalışıp öğrendiğine kadar müdahale eden, arkadaşlarını kim ve nasıl olacağına karışan, neredeyse çocuğun bütün alanlarına sızmak olarak algılamaktadırlar. Tabir yerindeyse neredeyse “hizmetli” ebeveyn haline geliyorlar. Çocukların önündeki engelleri kaldırıp onlara destek olmak yerine onların gözü, kulağı, beyinleri oluyor. Sosyo-ekonomik hayatın değişmesi, İletişim araçlarının zenginliği ve çeşitliliği, sosyal medya araçlarının yaygınlığı dünyadaki bütün velileri birbirine yaklaştırdı yani farklılıkları giderek azalttı. Yani dünyada bütün ebeveynler yukarıda bahsettiğim gibi özellikler bakımından bir birine benzemeye başladı.

Eğitmciler olarak biz de anne babaları kadar olmasa çocukları seviyoruz. Ancak bu sevgi onların duygu, düşünce ve davranışlarına zarar verecek biçimde olmaması gerektiğini biliyoruz. Bir çocuk dünyaya geldiğinde en güçlü limanı annesinin kolları, kucağıdır ancak çocuk büyüdükçe bu limandan artık yavaş yavaş demir alır ve kendini belirler, kim ve ne olacağını yapar. Oysa ebeveynler çocuğu limana başka başka halatlarla bağlar. Sonunda da başarısızlıktan dert yanmaya başlar. Eğitimde rehberlik dergisi ekibi olarak bu sayıda da edinilmiş bilgileri, deneyimleri sizlerle paylaştık ve paylaşmaya devam edeceğiz. Eylül- Ekim ayı sayısında görüşmek üzere...

**Sayın okuyucularımız
dergimizin tamamını
okumak için abone
olmanız gerekmektedir.
Dergimizi abone olmak için
0532 384 42 65 telefonu
arayabilir veya web
sitemizdeki abonelik
başvuru formunu
doldurabilirsiniz...**

